

[Kr. Johansen.]

Jydsk Landhypothekforening, og man har Lov til at sige, at det er et efter Omstændighederne meget tilfredsstillende Resultat, der foreligger. Jeg tror ogsaa, man maa have Lov til at lykønske Ministeren til, at det virkelig har været muligt under de forvirrede Forhold, der er opstaaet, at opnaa et Resultat. Selv om Fremtiden ikke derfor tegner sig saa sikker og lys, som man kunde ønske, aabnes der i hvert Fald herigennem en Mulighed for, at Jydsk Landhypothekforening kan fortsættes, og det anser jeg af flere Grunde for heldigt baade for Obligationsejere, Laanere og Samfundet som Helhed, idet det altid vil være meget uheldigt, om en stor Kreditinstitution under Forhold som de nuværende skal bryde sammen.

Jeg betragter altsaa Resultatet som godt, baade set fra den ene og den anden Side, og jeg anbefaler det paa mit Partis Vegne til hurtigt Fremme og til Vedtagelse.

Maa jeg lige til allersidst sige, at dersom der er sket Fejl, er det ikke saa meget ved Udarbejdelsen af Lovforslaget som der ved, at dette i det andet høje Ting kun er vedtaget med de 3 Partiers Stemmer. Men der er nu en Mulighed for, at denne Fejl kan rettes her i Tinget. Landstinget tillægger jo sig selv en vis Myndighed i Retning af at rette Fejl, der er begaaet i det andet Ting. Her er netop en Fejl, vi maaske kunde haabe paa at faa rettet i dette høje Ting.

Ellinger: Det er nødvendigt, at der træffes en Lovgivningsforsanstaltning inden Søndag Aften, og da Ministeren først den 26. i denne Maaned, altsaa for faa Dage siden, har kunnet forelægge noget for Rigsdagen, havde han to Veje at gaa: enten at stille Forslag om, at Henstands-Loven, der altsaa udløber den 1. Februar, men som kan forlænges, blev forlænget, saaledes at Rigsdagen kunde faa virkelig Tid til at overveje det store Spørgsmaal, der søges løst i dette Forslag, eller at gøre det, Ministeren har gjort, nemlig fremsætte dette Lovforslag og saa forvente, at Rigsdagen gør det færdigt inden Søndag Aften. Jeg vilde have ment det rigtigt, om den højtærede Minister var gaaet den første Vej, men i Stedet for har han nu sat Rigsdagen Kniven paa Struben. Ganske vist ser jeg, at den højtærede Minister i Folketinget har gjort den flotte Bemærkning, at det jo kan være Rigsdagen saa nogenlunde ligegyldigt, om den til en Sags Behandling har en Uge mere eller mindre. Det er en meget flot Bemærkning, naar der overhovedet ikke er

Tale om, at Rigsdagen kan have en Uge til Behandling af denne Sag. Naar man har flere Uger, kan man maaske sige, at det er ligegyldigt, om man har en Uge mere eller mindre, i saadanne Tilfælde kan det undertiden passe, men i dette Tilfælde passer det slet ikke. Det er en Bemærkning, der er fuldstændig hen i Vejret, thi i dette Øjeblik staaer Landstinget praktisk talt overfor at skulle gøre Lovforslaget færdigt i Dag, uden om det kommer vi ikke. Thi nu at gaa den Vej, som jeg før nævnte som den naturligere, det ved vi ikke lader sig gøre. Vi skal gennemføre denne Lov i Dag, vi har ikke Tid til nogen som helst Undersøgelse af de vigtige Problemer, som dette Lovforslag angaar, vi mangler Oplysning om, hvorledes Sagen økonomisk skal føres videre. Der er selvfølgelig det gode ved det, at Lovforslaget bygger paa en Overenskomst mellem Laangivere og Laantagere, dog ikke saaledes, at man har alle Laangivere og alle Laantagere med, ja, der eksisterer endog den Mulighed, at Loven overhovedet ikke bliver anvendt, nemlig hvis de i § 1 anførte Forudsætninger ikke viser sig at være til Stede.

Altsaa, en Drøftelse af Realiteterne i dette Lovforslag er egentlig ganske omsonst, men jeg maa maaske alligevel nævne to Ting. Efter § 6 skal Obligationsejerne i alle Tilfælde give Afkald paa en Del af deres Renter; dette Afkald er definitivt, uanset om Tiderne siden bedrer sig, og Renterne senere kan præsteres. Det er altsaa en ubetinget Fordel for Skyldnerne, uafhængig af, om en saadan Indrømmelse senere viser sig at have været unødvendig. — I § 8 er det solidariske Ansvar fastsat til maksimalt at maatte fastsættes til 7 pCt. af Hovedstolen. Hvorledes er man kommet til netop 7 pCt.? Er det et Tal, man har grebet ud af Luften? 7 er et helligt Tal, bygger man paa det? Er det overhovedet muligt paa nærværende Tidspunkt at sætte en Grænse? Gælder 7 pCt.'s Grænsen alle Debitorer eller kun de Debitorer, der i dette Øjeblik paa ordinær Vis har indfriet deres Laan? Der er mange andre Enkeltheder, som vi slet ikke kan drøfte i denne Forsamling, og at nedsette et Udvalg i Dag til at drøfte Sagen vil efter min Mening paa Grund af Spørgsmaalets Omfang og Vanskelighed være det rene Humbug. Altsaa ogsaa fra dette er Landstinget i Virkeligheden praktisk talt afskaaret.

Jeg kan ikke tjene det ærede Medlem, som nylig talte, i at være med til at rette det, som det ærede Medlem kaldte en Fejl: at ikke alle de fire store Partier i Folketinget